

CHỨC HỌ LÔ CỦA CHÚNG TÔI

(Thường chúng tôi gọi là Mai Trang và các anh em tôi)

Năm 1993, chúng tôi Mai Trang của tôi được nhà công nhân M theo di dân HO bởi anh Quỳnh – anh rể tôi – đi học tập được 8 năm. Suốt mấy năm chúng tôi không về VN bởi chúng tôi không muốn làm Việt Kiều ở Campuchia (nghèo quá, chúng tôi không có quà cáp gì cho họ hàng bà con), chúng tôi chỉ gửi tiền về bảo hộ cho ba mẹ và lì xì các em nhỏ để đi học.

Mấy năm trôi qua được anh chúng tôi được nhà công nhân bên xóm ngói và bên này anh em chúng tôi, mấy đứa đi đâu có tiền riêng. Khi thấy ba mẹ già, thời gian còn lại với con cái không còn nhiều, chúng tôi quyết định về thăm nhà. Và như thế, khi ba năm, lúc mấy năm chúng tôi có một chuyến Dalat.

Ngày chúng tôi về Việt Nam, Hoàng cùng với là Mai – Đứa em út hiện sống ở Saigon - thêm vài đứa ở Dalat nhận việc ra sân bay Tân Sơn Nhất đón rồi cùng lên xe Thành Bưởi về nhà.

Tôi hôm sau, anh em chúng tôi có một nhà ba mẹ để thăm chúng tôi gái và cũng được tận hưởng niềm vui được chia quà. Đứa con nào, nhúng nhằng đứa em tóc hoa râm đi gọi tên công nhân đi đến đứa cháu kêu dì, bác ..hay gọi bà trẻ cũng náo nức chờ quà như ngày nào

cha tôi đeo chiếc xích tay dây thép Mạ viền nỉ trên vạt tay áo của Sọt phom Qui nhón.

Căn phòng khách trở nên chật chội, mẹ tôi ngồi trên chiếc ghế sofa, ba tôi đi lang thang tìm phòng này qua phòng khác, ông không muốn sót đứa con nào. Bên sao của ba, anh Việt hít lạnh ngửi trên ghế cạnh bàn tiếp khách. Chúng tôi đứa đi ngửi, đứa ngửi bên cạnh cha.

Chi lãnh nhiệm vụ xuống lò phở lấy túi nilon lớn: một túi dành cho ba mẹ, một túi nilon cho anh Việt và các em (trừ anh Lâm cũng không M), ba túi dành cho ba cháu đã lập gia đình.

Đều cha và Việt Nam đến các chợ lớn như chợ hàng không thay đổi nhu cầu: đầu tiên là kẹo chocolate để lo: cái thanh dài, thanh ngắn, viên tròn như cái núi như, viên dẹp màu xanh đỏ. Kẹo chewing gum cũng đã được đổi mùi. Chi và Phạm Ngọc Xé từng gói nhỏ khô, táo khô, bánh ngọt,,, để mẹ viên hay các loại kẹo bồng tay cho vào túi nilon như mà cha để sẵn. Phạm chia hỏi lịch kịch, cha tôi phân trần:

-Cha đi chợ thấy cái gì cũng muốn mua về cho mẹ y đứa ăn cho biết.

Đôi lúc vì muốn các em ăn thấy khi nào chúng tôi cần gì lần khi thấy các xí muốn made in VN trở về cha cũ.

Căn nhà ở cùng bố mẹ tôi nghe cha nói:

-Ba mẹ rằng gì, sao ăn chewing gum, thôi cho con đi

-Không, để ba mẹ đãi khách

- Chị ng công bình chút nào. Nhà em t i b n đ a con mà b ng nhà Sâm có m t đ a.

Chị c i c i:

-Ch a ph t cái t i đ nhi u

Bánh trái chia tr c và đ c t an toàn không dây đ a vào nh ng th khác. L đ u gió xanh không th thi u: m i đ a m t l dù l đ u k tr c ch a xài đ n. M i đ a hai ng kem đánh răng, cái làm tr ng răng, cái th m mùi b c hà c ng v i bàn ch i đánh răng. Đôi lúc ch lên ti ng;

-Nhà anh Vi t thêm bàn ch i nghe Chi.

- Cái này đ làm gì h ch Trang?

Chi gi m t v t gi ng chi c l c ban nh c

-Á cái này đ l n qu n áo.

Nhìn khuôn m t ng ngác c a m y đ a em, ch gi i thích:

-Qu n áo màu đen khi gi t hay b m b i c a đ màu khác, mình l y cái này l n lên thì nó s ch .

C n g t gù:

-Ng i VN mình thông minh k gì. M y bà bán đ l c xoong, h l y băng keo trong dính qua dính l i s ch tr n. L n sau, ch đ ng mua cái này chỉ cho m t, ch phát m y cu n băng keo trong là đ c.

-Salonpass chia đ u, ph n ba m nhi u h n. M y h p thu c b cho ph n cũng chia đ u vì con trai không u ng thì v nó u ng. Con gái cũng có dao c o râu t i ch ng nó cũng có râu.

-Râu em nhi u h n, em ph i g p đôi.

Ch c i:

-Chi coi còn đ thì cho C n thêm.

-M y h p vitamin dành cho con nít b vào cho Minh Đăng, Quy n và Hoàn Mai cho riêng Pingu, Boong và Tí N .

Ch v i tay l y ng thu c đ u nóng đ a anh Vi t:

-Anh bơi l ng nghe.

-M i nhà m t c c xà bông, m t chai r c r a tay nè.

Cái thú m quà c c k thú v , khi n chúng tôi tr v thu u th tò mò l c gi c a m khi đi ch v . B i ch tôi luôn t o nh ng s b t ng : chi c chà n i soong mà VN ng i ta qu y gánh đi bán đ o dành cho bà n i tr . C c đá chà gót chân ch c ch l i liên t ng

Đến thì nào tìm ra cho em phần chà xuống nên xi măng nham nhá. Cũng vậy mọi món quà đưa ra đều có lý gì của nó: chiếc khăn giấy gấp mùi thơm cho mẹ y đưa nhá xài cho đỡ đau mũi đến cái ngoáy tai thơm cho ngửi i l n , cái nhá dành con nít; miếng băng cuộn thơm đến cốc băng keo; Sợi chỉ nha khóa đến cây tăm xũa răng bằng nhá a. Trong chức họ lô của cha d n ng nhá b t n , nó gi n g c a t i m ch p ph o c a bà x m c nh máy n c công c n g ngày nào.

Nhìn mẹ y thùng hàng đến c chia xong thành nhá ng túi nhá ,chá phân búa:

-Tôi nhà mình đông anh em quá nên chá có t n g đó.

-Phần chị mẹ đ n g ang chá H n g thì chia có 4 phần hà.

-M đ n g ang chá Trang thì anh Vi t giàu.

Đôi lúc chá b c:

-K này v m t quá, l n sau, chá không mua gì h t v tay không cho kh e

- , cái gì VN mà không có, mua chi cho m t, chá c phát m i đ a m t t xanh , tùy đ a nào mua gì thì mua.

Cúc, v C n, chá m rãi nói:

-Có t i n thì mua gì cũng có nhá ng c m quà thích h n

M c dù cái đ a thích c m ti n cho kh e nh ng thâm tâm cũng mu n t n h ng giây phút này. Sau đó, ph n nhà nào nhà đó c m v . Đ a nào không có m t s đ tên lên túi nilon , nh m c t giùm, c Hoàn Mai à Saigon, khi nào có ai v s đ a. Chúng tôi c m ph n quà mà c m giác tr l i tu i th u. Nhà đông anh em, m i th đ u đ c chia đ u t v t ch t đ n tình th ng

Chi c h lô đ ng hàng c a ch tôi n u ch đ ng ngang à đây s là chi c h lô gi mà T Thiên c m nh m. B i ngày hôm sau cho đ n ngày ch v l i M , khi m i đ a v nhà ,ch s to nh :

-L lotion này cho Th .

-Cái bóp này, bác Trang mua có hai cái thôi cho Linh, Dung nè.

-Cái áo này ch Bá m c v a ,ch l y nghe.

Ng i nh n có c m giác mình là nhân v t đ c bi t đ c bác Trang u ái m c dù ai cũng th a bi t cái đ a cùng l a v i mình s có cùng m t cái t ng t b i ch tôi không phân bi t em dâu hay em gái, em trai hay em r , cháu g i dì hay cô.

Chi c h lô không ch dành cho ng i trong nhà. Ch thay áo đi ch i, lui hui lôi trong thùng hàng:

-Ch đi thăm anh Đ c, mang g i bi u v anh chai kem d ng da, gói k o cho đ a cháu.

Bà T Chè, bà B i qua ch i v i m tôi:

-Con bi u bác chai đ u gió xanh .

Quà hàng được cha tôi tích trữ từ rất lâu bởi cha không giàu có, mỗi lần đi siêu thị gặp lúc hàng giá cha mua, đôi lúc cha còn nghe mẹ than thở a cà nhà :

-Bà nay xác thật của quá vì lưỡi dao không bén

Thì là đồ mài dao, kéo làm cá... được mua vậy.

Cháu gọi tôi có cái tên ở nhà khá đặc biệt : Pingu. cha tìm mua tất cả những gì có hình chim cánh cụt: cuốn sách, chiếc đĩa, cái mũ, cây bút chì, còn mua bộ thú nhồi bông chim cánh cụt, cha còn huy động cả chị Luân ở tíu bạn khác:

-Tau có ít con chim cánh cụt của cháu tau không chơi nữa, đồ tau gửi cho mi. Có ai vậy mi gửi cho Pingu.

Cha than thở :

-Tên chi không đẹp, đẹp tên Pingu khó tìm quà quá, cha có cái thùng rác in hình nó là nhieu.

Nhật Địch, và Quyển ngẫm nghĩa hộp bút chì màu rách một góc:

-Cha đi đồ rác, thấy hộp màu còn nguyên gọi tôi ta ngắm. Cha cúi xuống thùng rác nhặt lên, ai ngờ còn sót một cây dùi đá. Cha ráng khom gọi tôi cúi xuống, lấy được nó bỏ túi cả cái hộp ngổn . Giật còn đau. Đem về cho Tí Nở vậy.

Ngày ba tôi mất, cha và Lâm về nước tháng tang. Dù nước mất chảy, nhưng cha vẫn nhìn

quanh nhà c tìm ra quà đem v cho các em . V y mà đ n t i, khi đi ng , ng kem đánh răng hay l lotion bôi tay c a ch móp méo nh đ s p b đi.

Ngày ch tr v M , chúng tôi chia nhau:

-Em mua chu i x y r i đó. Đ ng ai mua n a nghe

- Em mua cà phê .

- Em mua trà.

Ch xua tay

-Thôi thôi ch g i Mai Hoàn h Saigon mua h t r i.

Chị c h lô l i mang v nào t b t , tiêu s , h p cà ri n n u bò kho... dành cho b n bè, hàng xóm.

G i hành lý xong, ch b c ra trò chuy n v i các em, đ n phút cu i cùng đ tr vào phòng cách ly, ch m túi:

-Còn ít ti n VN, m y đ a l y tr ti n xe đi v .

Ng i ta th ng nói: quà ng không quan tr ng b ng cách cho. Ch tôi v y đó, lúc nào cũng khi n chúng tôi nh bé tr c m chân tình c a ch

(1-9-2013)

Phạm Mai Hoàng